

4. THE HEAVENS LOOKED ON/ DYVYLOSJA NEBO/ ДИВИЛОСЯ НЕБО

Ніколай Кибальчич/ N'ikolaj Kybal'chych

Дивилося небо у тихеє море,
Dyvylosja nebo u tykheje more,
Gazed the sky at the calm sea,

На хвилечках безліч зірок там було,
Na khvylechkakh bezl'ich z'irok tam bulo,
On the waves bountiful stars there appeared,

Журилося небо, що яснії зорі
Zhurylosja nebo, shcho jasn'iji zori
Fearful was the sky, that the bright stars

Манливеє море собі узяло.
Manlyveje more sobi uzjalo.
The tempting sea for itself had taken.

Дивилося море на зоряне небо
Dyvylosja more na zorjane nebo
Gazed the sea at the starry sky

І все сумувало, журилось воно,
I vse sumuvalo, zhurylos' vono,
And continued to fret, to be troubled, (it)

Що небо безкрає забралось до себе,
Shcho nebo bezkraje zabralos' do sebe,
That the sky boundless had taken for itself,

Ті яснії зорі жадані давно.
T'i jasn'iji zori zhadan'i davno.
Those bright stars desired for so long.